

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1698/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság Kúria Mfv.IV.10.124/2024/7. számú ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A dr. Szepesházi Péter egyéni ügyvéd által képviselt indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria Mfv.IV.10.124/2024/7. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.107/2024/7. számú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a perben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék mint munkaügyi bíróság által megállapított tényállása szerint az indítványozó (alapügy felperese) 2018. április 1-től dolgozott az alperesnél a kéményseprőipari tevékenységet ellátó igazgató-helyettesi szervezeti egységben koordinátor munkakörben. A 2020. március 20-án közölt munkaköri leírás alapján az indítványozó a munkáját az igazgató-helyettes közvetlen alárendeltségében volt köteles végezni, szolgálati elöljárója az igazgató-helyettes és az igazgató volt, feladat- és hatásköre szerint alapjában véve az igazgató-helyettesi szervezet működésének adminisztratív feladatait támogató tevékenységet látott el. Az indítványozónak kiadmányozási jogköre nem volt, a javaslattétel, a döntés előkészítés, a határozat tervezetek elkészítése, a külső szervekkel való levelezés előkészítése és döntés, jóváhagyás, kiadmányozás céljából a felettesei felé való felterjesztése tartozott a hatáskörébe.
- [3] Az alperes a 2022. január 21-én kelt „feljegyzés szóbeli figyelmeztetésről” tárgyú intézkedésével „fegyelmi eljárás elrendelése nélkül” szóbeli figyelmeztetésben részesítette az indítványozót. Az intézkedés indokolása szerint az indítványozó a munkaköréhez tartozó kártérítési eljárás vizsgálata során vezetői egyeztetés és

kiadmányozás nélkül, hatáskörét túllépve küldte meg az alperes által üzemben tartott gépjárművet érintő káreseménnyel kapcsolatos iratot az érintett megyei rendőr-főkapitányságnak. Az indítványozó továbbá 2022. január 11. és 17. napján jóváhagyás és kiadmányozás nélkül saját hatáskörét túllépve kereste meg az érintett főkapitányságot, valamint a munkaköréhez nem tartozó jogi képviseleti feladatot látott el hivatalos ügyben az alperes nevében. A munkáltatói intézkedés rögzítette, hogy a fegyelmi eljárás kiszabása mellőzhető, ha a fegyelemsértés olyan csekély súlyú – figyelembe véve a fegyelemsértőnek a magatartását és a munkahelyi rendhez való viszonyát – hogy a 2. pontban meghatározott cél szóbeli figyelmeztetéssel is elérhető. Az intézkedésben az alperes munkáltató felhívta az indítványozó figyelmét arra, hogy a továbbiakban tartózkodjon „a norma sértést megvalósító cselekmények elkövetésétől”. Az indítványozó a szóbeli figyelmeztetés ellen – az intézkedésben közölt tájékoztatásban szereplő módon és határidőben – kifogást jogorvoslatot nem terjesztett elő.

- [4] A Rendészeti és Közigazgatási Dolgozók Szakszervezetének elnöke 2022. január 10-én kelt levelében közölte alperessel, hogy az indítványozó védett szakszervezeti tisztségviselő. Az indítványozót 2022. február 22-én munkavédelmi képviselővé választották.
- [5] Az alperes 2022. március 21-i hatállyal az indítványozó munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette. Az azonnali hatályú felmondás indokolásának 1. pontja szerint az indítványozó „hosszabb időn keresztül olyan posztokat osztott meg és kommentált trágár hangnemben a közösségi média felületein, amely a munkáltató jóhírnevét sérti, szervezeti érdekeit veszélyezteti. E magatartás a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi 1. törvény (a továbbiakban: Mt.) 8. § (2) és (3) bekezdéseibe ütköző, megengedhetetlen egy közszolgálatban álló munkavállaló részéről”, aki munkaköre ellátása során az alpereshez tartozó valamennyi megyei kéményseprő ellátási csoport koordinátora. Az indokolás 2. pontja értelmében az indítványozó hatáskörének túllépése miatt 2022. január 31-én írásba foglalt szóbeli figyelmeztetésben részesült, egyben felhívást kapott arra, a továbbiakban normasértést megvalósító cselekmények elkövetésétől tartózkodjon. Egyben többször felhívást kapott arról, hogy a munkáltatója helyett kiadmányozási joga nincs, az alperes nevében harmadik személyek részére dokumentáció kiadására, az ezzel kapcsolatos döntés meghozatalára kizárólag az igazgató jogosult, e rendelkezéseket mégis szándékosan megszegte. A 2022. március 10-én elrendelt ellenőrzés feltárta, hogy figyelmeztetés ellenére az indítványozó munkaköri feladatainak ellátása során továbbra is több alkalommal hatáskörét túllépve járt el, közvetlen vezetője, illetve a munkáltató engedélye nélkül, előzetes egyeztetés hiányában küldött meg iratokat harmadik személy részére, hivatalos eljárásban vezetői kiadmányozás nélkül továbbított iratot, engedély nélkül betekintést kért rá nem szignált ügyiratba. Az indítványozó mindezzel megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjait,

valamint az általa 2018. március 5-én tett adatvédelmi, adatbiztonsági és titoktartási nyilatkozat 2., 3. és 4. pontjait, illetve olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette.

- [6] Az indítványozó munkaviszonyának megszüntetése miatt bírósághoz fordult. Többször változtatott keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként a munkaviszonya helyreállítását kérte az Mt. 83. § b) pontja alapján. Kérte továbbá kártérítés, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelezni az alperest.
- [7] 1.2. A perben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék mint munkaügyi bíróság 15.M.70.258/2022/99. számú ítéletével a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben benyújtott kereseti kérelmet részben megalapozottnak minősítette. Az elsőfokú ítélet a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként az indítványozó munkaviszonyát helyreállította az alperesnél, kötelezte továbbá az alperest, hogy az indítványozót foglalkoztassa tovább a korábbi munkakörében, s ezen kívül kártérítés fizetésére kötelezte az alperest.
- [8] Az elsőfokú bíróság vizsgálta többek között az azonnali hatályú felmondás jogának gyakorlására nyitva álló 15 napos szubjektív határidő megtartottságát, s ennek alapján kizárólag a 2022. március 6. és 20. napja között a közösségi média felületein az indítványozó által megosztott kommentek vonatkozásában fogadta el a határidő megtartottságát. Az azonnali hatályú felmondás indokolásának 1. pontjában foglaltakat vizsgálva az elsőfokú ítélet – az alperes által csatolt bizonyítékok és a kommentek tartalma alapján – nem találta igazoltnak azt, hogy az indítványozó az alperes tevékenységéről nyilvánított véleményt. Az elsőfokú ítélet szerint a munkaidőn kívül tanúsított magatartás nem volt közvetlenül és ténylegesen alkalmas a munkáltató jóhírnevének, jogos gazdasági érdekeinek, vagy a munkaviszony céljának veszélyeztetésére. Az elsőfokú ítélet utalt arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az Alaptörvény által garantált alapvető jog, ami csak kivételesen, a szükséges indokolt és arányos mértékben korlátozható. Az elsőfokú ítélet szerint a koordinátor munkakörben dolgozó indítványozó esetében az a korlátozás, hogy munkaidőn kívül politikai véleményét nyilvános Facebook posztokban ne tehetné közzé, a munkaviszony rendeltetésével közvetlenül összefüggő okból nem feltétlenül szükséges és arányos. Az elsőfokú ítélet szerint az alperes továbbá azt sem tudta megalapozottan bizonyítani, hogy az Mt. 9. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően előzetesen, írásban tájékoztatta a felperest a személyiségi jog korlátozásának módjáról, feltételeiről és várható tartalmáról, és annak szükségességét és arányosságát alátámasztó körülményről. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet azt állapította meg, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolásának 1. pontja az azonnali hatályú felmondás jogszerű indokát nem képezhetette.
- [9] Az azonnali hatályú felmondás 2. pontjában foglalt indokolás tekintetében ugyancsak vizsgálta az elsőfokú bíróság az Mt. 78. § (2) bekezdésében meghatározott határidőn

belüli munkáltatói joggyakorlást. Ennek kapcsán a többször pontosított alperesi nyilatkozat alapján a 2022. január 31. napját (az írásba foglalt szóbeli figyelmeztetést) követően tanúsított felperesi magatartásokat vette figyelembe kötelezettségszegésként. Az elsőfokú ítélet az indítványozói cselekmény súlyának értékelésénél figyelemmel volt arra, hogy az alperes írásba foglalt szóbeli figyelmeztetése szerint a fegyelmi eljárás kiszabása mellőzhető a fegyelemsértés csekély súlya miatt. Következésképpen az alperes maga is olyan súlyúnak tekintette az ismétlődő, hasonló felperesi kötelezettségszegéseket a hatáskör túllépése körében, hogy az általa alkalmazott szankció során a további normasértést megvalósító cselekmények elkövetésétől való tartózkodásra hívta fel a felperest (indítványozót) és nem tájékoztatta arról, hogy a hasonló kötelezettségszegés esetén a munkaviszonyát megszünteti. Az elsőfokú ítélet szerint az indítványozó ugyan a hivatkozott e-mailt anélkül küldte el, hogy arra a jogosulttól engedélyt kért vagy kapott volna, illetve a megküldött iratot az arra jogosulttal kiadmányoztatta volna, mindez azonban nem minősült olyan szándékos vagy súlyosan gondatlan lényeges kötelezettségszegésnek, amellyel arányban áll a legsúlyosabb munkajogi következmény, azaz a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése. (Az elsőfokú ítélet szerint továbbá – az azonnali hatályú felmondás indokolása ellenére – a perben kötelezettségszegő magatartásként arra, miszerint a felperes „iratanyagot” küldött meg harmadik személy részére – azaz rá nem szignált ügyiratba engedély nélkül betekintett – az alperes már nem hivatkozott.).

- [10] Mindezek alapján az elsőfokú ítélet szerint nem volt bizonyított, hogy a munkaviszony fenntartása objektíve lehetetlenné vált a közölt indokok miatt, ezért az azonnali hatályú felmondást jogellenesnek minősítette és az indítványozó munkaviszonyát az Mt. 83. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján helyreállította.
- [11] 1.3. Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes, illetve a felperes (indítványozó) nyújtott be fellebbezést. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.107/2024/7. számú jogerős ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és az indítványozó keresetét elutasította.
- [12] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a tényállást az azonnali hatályú felmondás 1. pontjában szereplő Facebook-bejegyzések pontos szövegével kiegészítette és a kiegészített tényállás alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves értékelésével állapította meg a munkáltatói intézkedés jogellenességét. A jogerős ítélet a felmondás 1. pontjának (trágár kommentek közzétételével kapcsolatos) indokolását – az Mt. 8. § (1)–(2) bekezdése, valamint 9. § (2)–(3) bekezdései alapján – értékelve mindenek előtt rögzítette, hogy az indítványozó állami fenntartású költségvetési szerv alkalmazottjaként állt munkaviszonyban az alperesnél, ezért e körülményre és a perbeli jogvita alapjogi érintettségére tekintettel kellett határozni az indítványozó munkaviszonya megszüntetéséhez vezető véleménynyilvánításról. A másodfokú bíróság az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésére,

valamint az Alkotmánybíróság gyakorlatára [14/2017. (VI. 30.) AB határozat] figyelemmel értékelte a felperes Facebookon közzétett véleménynyilvánítását. Megállapította, hogy a per tárgyává tett nagyszámú cikkek nem szakmai, hanem közéleti témákat érintettek, amelyeket az indítványozó trágár, vulgáris hangnemben kommentált. Rámutatott arra, hogy az alperes az Mt. 9. § (2) bekezdése szerinti korlátozást jelentő 31/2017. számú BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatói intézkedéssel kiadott hivatásetikai szabályzattal rendelkezett, amelynek 22. pontjában előírta, hogy a foglalkoztatott munkahelyén kívül is úgy él és viselkedik, hogy erősítse másokban az állami, főként a rendvédelmi szervekbe és azok munkatársaiba vetett bizalmat. A jogerős ítélet szerint nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy az indítványozó állami szerv alkalmazottja volt és a kifogásolt magatartást igazgató-helyettesi szervezet koordinátoraként, jogászként tanúsította, amely magatartás, cselekmény közvetlenül és ténylegesen alkalmas volt munkáltatója jóhírnevének, jogos gazdasági érdekének és különösen a munkaviszony céljának veszélyeztetésére.

[13] Az azonnali hatályú felmondás 2. pontjával kapcsolatban a jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy ez a második indok az MK 95. számú állásfoglalásnak megfelelő összefoglaló jellegű, így világos indoklásnak minősül. Rámutatott arra, hogy a felmondás indokolásának világossága nem jelenti a munkaviszony megszüntetéséhez vezető események felmondásban történő részletes felsorolásának szükségességét, ezért az alperesnek a peres eljárás során lehetősége volt a konkretizált indokok valóságát és okszerűségét bizonyítani. A munkáltató az azonnali hatályú felmondásban egyértelműen rögzítette a hatáskör túllépésére, a kiadmányozási jog megsértésére vonatkozó felperesi kötelezettségszegés tényét, a kifogásolt magatartásnak a felperes (indítványozó) számára a korábban irányába megfogalmazott közvetlen vezetői felhívások és az írásba foglalt szóbeli figyelmeztetések alapján egyértelműnek és felismerhetőnek kellett lennie.

[14] A másodfokú bíróság az indítványozó Facebook-bejegyzéseit, az abban történő megnyilvánulásokat hatásában, és az utasításellenes munkavégzését összességében értékelve az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli munkaviszony azonnali hatállyal történő megszüntetése a vétkesség fokával arányos, jogszerű intézkedés volt, ezért a jogellenesség jogkövetkezményei iránti kereseti kérelmet teljes egészében elutasította.

[15] 1.4. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó (felperes) felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperesnek a keresete szerinti marasztalását, valamint az első- és másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú bírósági ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság, harmadlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a másodfokú bíróság új eljárásra, és új határozat meghozatalára történő utasítását kérte. Azt állította, hogy a jogerős ítélet az indokolás elégtelensége

miatt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésébe, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen értékelése következtében pedig a Pp. 279. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. Felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes nem alakszerű fegyelmi eljárást folytatott le vele szemben, annak szabályos elrendelésére nem került sor, s ezt az indítványozó olyan súlyos eljárásjogi hibának tartotta, ami szerinte önmagában is megalapozza az alperesi eljárás jogszerűtlennek minősítését. Sérelmezte továbbá, hogy az eljáró bíróságok a 2021. március 21-én, a munkáltatói intézkedés közlésekor készített hangfelvétel tartalmát a tanúvallomások értékelése során figyelmen kívül hagyták, e körben tett bizonyítási indítványát nem bírálták el. Felülvizsgálati kérelmében vitatta az Mt. 78. § (2) bekezdésében foglalt 15 napos szubjektív határidő megtartottságát is.

[16] A Facebook-bejegyzések mint kötelezettségszegő magatartásokat illetően hivatkozott az Mt. 9. § (2)–(3) bekezdéseire, mely szerint a munkáltató a munkavállaló személyiségi joga korlátozásának módjáról, feltételeiről várható időtartamáról, szükségességéről és az arányosságot alátámasztó körülményekről tájékoztatni köteles a munkavállalót. Az indítványozó vitatta, hogy az alperes belső intraneten megjelenő hivatásetikai kódexe erre alkalmas szabályozás lett volna, amelynek meglétére az alperes a munkaviszony létesítésekor nem is hívta fel a figyelmét. A felmondási indok kapcsán a bíróságok nem vették figyelembe azt sem, hogy Facebook profilja, kommentjei és hozzászólásai semmilyen formában nem kötődtek az alpereshez. Az alperes tisztában volt azzal, hogy az indítványozó munkavállaló a bejegyzésekben kormánykritikát fogalmazott meg, de annak értelmezését az indítványozó szándékától eltérően, magára nézve kiterjesztette. Álláspontja szerint az idézett és figyelembe vett kommentek körében nem bizonyított, hogy az mennyiben vagy miként alkalmas közvetlenül és ténylegesen a munkáltató jóhírnevének, jogos gazdasági érdekének, vagy a munkaviszony céljának a veszélyeztetésére. Az alperes eljárása, illetőleg ennek hiánya jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy az Mt. 9. § (2) bekezdés tekintetében kötelező az írásbeliség, de ez elmaradt, ezért az erre alapított felmondás sem lehet jogszerű.

[17] A hatáskör túllépésével mint az azonnali hatályú felmondás második indokával összefüggésben az indítványozó azt állította, hogy az eljáró bíróságok tévesen értékelték terhére a megelőző szóbeli figyelmeztetésekre vonatkozó valótlan, alá nem támasztott alperesi előadást. A munkáltatói intézkedésben terhére rótt hatáskör túllépéssel kapcsolatban vitatta annak megtörténtét, illetve annak bizonyítottóságát, továbbá azt, hogy a szokásos gyakorlattól eltérően járt volna el, amit az eljáró bíróságnak szerinte vizsgálnia kellett volna, de nem tette. Arra is hivatkozott továbbá, hogy szerinte az eljáró bíróságok a felmondás indokolását az MK 95. számú állásfoglalásban foglaltakkal ellentétesen értelmezték.

- [18] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.IV.10.124/2024/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A kúriai ítélet szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelme megalapozatlan.
- [19] A Kúria rögzítette, hogy az azonnali hatályú felmondás 1. pontja az Mt. 8. § (2) és (3) bekezdéseinek megsértését, míg a 2. pontja az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjainak a megsértését róta az indítványozó terhére. A jogerős ítélet a munkáltató intézkedését az Mt. 78. § (1) és (2) bekezdései alapján érdemben vizsgálta és ennek alapján az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen eljárásjogi jogszabálysértésre [Pp. 346. § (5) bekezdése és Pp. 279. § (1) bekezdése] hivatkozott, anyagi jogszabálysértésként kizárólag az Mt. 9. § (2)–(3) bekezdéseinek, valamint az Mt. 277. § (1) bekezdés a) pontjának megsértésére utalt. A Kúria a felülvizsgálat során a Pp. 423. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok alapján, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja, hogy jogszabálysértő-e a jogerős ítélet, illetve jogkérdésben eltér-e a kúriai határozattól. A Kúria ennél fogva kizárólag azt bírálhatta el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.
- [20] A Kúria szerint az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében az azonnali hatályú felmondás 1. pontjában foglalt, a Facebook-bejegyzéseit kifogásoló magatartás körében megalapozatlanul hivatkozott az Mt. 9. § (1)–(2) bekezdéseinek megsértésére, vagyis arra, hogy e körben a munkáltató a tájékoztatási kötelezettségét (a munkavállaló személyiségi joga korlátozásának módjáról, feltételeiről várható időtartamáról, szükségességéről és az arányosságot alátámasztó körülményekről) megsértette volna. A Kúria peradatként rögzítette, hogy a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatói intézkedéssel kiadott hivatásetikai szabályzatot az alperes a belső intraneten közzétette. A munkáltatói szabályzat közzétételére vonatkozó Mt. 17. § (2) bekezdése értelmében a munkáltatói szabályzatot közöltnek kell tekinteni, ha azt a helyben szokásos és általában ismert módon közzéteszik. A perbeli esetben az alperes bizonyította, hogy a hivatásetikai szabályzat az intraneten közzétételre került, így a felperes megalapozatlanul kifogásolta ennek kapcsán az írásbeliség és a figyelemfelhívás hiányát.
- [21] A Kúria megállapítása szerint a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül azonosította a per tárgyának alapjogi érintettségét. A Kúria rögzítette, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondásában azt róta az indítványozó terhére, hogy „hosszabb időn keresztül olyan posztokat osztott meg és kommentált trágár hangnemben a közösségi média felületein, amely a munkáltató jóhírnevét sérti, szervezeti érdekeit veszélyezteti. E magatartás az Mt. 8. § (2) és (3) bekezdésébe ütköző, megengedhetetlen egy közszolgálatban álló munkavállaló részéről”. Az indítványozó mindazonáltal a felülvizsgálati kérelmében az Mt. 8. § (2) és (3)

bekezdésére jogszabálysértésként nem hivatkozott. Ettől függetlenül a Kúria rámutatott arra, hogy a jogerős ítéletben rögzített felperesi bejegyzések alapján kétségtelenül megállapítható volt, hogy azok jóllehet, alapvetően nem szakmai, hanem közéleti, politikai témákat érintettek, ugyanakkor a használt sértő, trágár, lealacsonyító bejegyzések egyértelműen ellentétesek a hivatásetikai kódex 22. pontjában foglalt azon követelménnyel, amely szerint „a foglalkoztatott munkahelyén kívül is úgy él és viselkedik, hogy erősítse másokban az állami, főként a rendvédelmi szervezetekbe és azok munkatársaiba vetett bizalmat”. A vétkes kötelezettségszegés súlyáról az alperes által közölt további körülmények figyelembevételével, így az Mt. 8. §-ában foglaltakra, az alapjogi vonatkozásokra tekintettel kellett állást foglalni.

- [22] A Kúria rámutatott, hogy a perbeli jogvita alapjogi érintettsége az Alaptörvény IX. cikkében garantált véleménynyilvánítás szabadságához fűződik. A Kúria utalt a következő alkotmánybírói gyakorlatra, melynek értelmében a szabad véleménynyilvánításhoz való jog csak felelősséggel gyakorolható, korlátját jelenti a valótlan tényállítás, külső korlátja pedig az emberi méltóság, a becsület és a jóhírnév védelme {36/1994. (VI. 24.) AB határozat; 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [29] és [31]}. Utalt továbbá a Kúria az Alkotmánybíróság 14/2017. (VI. 30.) AB határozatára, mely megállapította: „A véleménynyilvánítás szabadsága a munka világában erős korlátok között érvényesülhet, és nem nyújt védelmet olyan munkavállalói nyilvános közlésnek, amelyek célja pusztán a munkáltató jó hírnevét, üzleti reputációját, kedvező piaci és kereskedelmi megítélését sértő, romboló kifejezések” {Indokolás [33]}.
- [23] A Kúria hivatkozott az Mt. 8. § (2)–(3) bekezdéseire, amelynek alapján a munkáltató az azonnali hatályú felmondással élt, s amely egyrészt a munkavállaló munkaidején kívül tanúsított magatartását szabályozza, másrészt pedig a munkavállaló véleménynyilvánítási joga – a munkáltató jóhírnevét, jogos gazdasági és szervezeti érdekeit súlyosan sértő vagy veszélyeztető – korlátait határozza meg. A Kúria hivatkozott a törvényszöveghez fűzött miniszteri indoklásra is, mely szerint a munkavállaló véleménynyilvánítása nem korlátozható, ha az nem függ össze a munkaviszonnal. A Kúria szerint az adott esetben az indítványozó a kifogásolt magatartást ugyan munkaidőn kívül tanúsította, azonban a bejegyzések jellege a közvetetten kihatott a munkáltató megítélésére is.
- [24] A Kúria a fentiek figyelembe vételével úgy ítélte meg, hogy a másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a perbeli esetben a felperes személyiségi jogot sértő, trágár, vulgáris stílusban írt bejegyzései alkalmasak voltak a munkáltató jóhírnevének, gazdasági érdekének és a munkaviszony céljának veszélyeztetésére. A Kúria a Facebook-kommentek közül kiemelte az indítványozó 2022. március 6-án a [...].hu portálon Vásárhelyi Mária: a kormány nincs felkészülve semmire, civilek mentik meg a helyzetet című cikkére történő reagálását, amely szerint „Orbanisztánban úgy kezelik az ukrán menekültválságot, mint ahogy a covid járványt, azaz sehogy,

gazemberek”. Ez a Facebook-bejegyzés közvetve érintette az alperesi munkáltót is, figyelemmel arra, hogy mint állami szerv, maga is részt vállalt a menekültválság megoldásában, vagyis az alperes jóhírnevét, gazdasági érdekét is egyértelműen veszélyeztette, amely tényrel a jogász végzettségű indítványozónak is tisztában kellett lennie.

- [25] A Kúria az azonnali hatályú felmondás 2. pontja (indítványozó hatáskörét túllépve gyakorolt kiadmányozási jogot) kapcsán rámutatott, hogy ennek közvetlen előzményét képezte az indítványozó 2022. január 21-én kelt, azonos kötelezettségszegés miatti figyelmeztetése, amit az indítványozó jogorvoslattal nem támadott, és amelyet követően megalapozottan nem hivatkozhatott arra, hogy kiadmányozási joggal rendelkezett, illetve ez volt a gyakorlat. Az alperes megfelelően bizonyította, hogy a munkáltató többszöri felhívása ellenére az indítványozó a közölt figyelmeztetést követően is kötelezettségét vétkesen megszegve kiadmányozási jogot gyakorolt, melyet az elsőfokú bíróság is megállapított. A Kúria e körben kiemelten értékelendőnek tartotta, hogy a tanúvallomások szerint az indítványozót korábban, legalább tíz alkalommal – utoljára március 9-én – felhívták a hivatali út betartására, kötelezettségszegő magatartását írásbeli figyelmeztetésben is szankcionálták, ennek ellenére az indítványozó ismételt és tudatosan az előírásokkal szemben közvetlenül kommunikált kívülálló intézményekkel. Ez a felmondási ok – melyet az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében anyagi jogszabálysértés megjelölésével egyáltalán nem támadott – önmagában is megalapozza az Mt. 78. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján munkaviszonya azonnali hatályú megszüntetését. A Kúria szerint az ügy érdemi eldöntése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az azonnali hatályú felmondás közlésekor mi hangzott el (indítványozó által hivatkozott hangfelvételenek) és annak sem, hogy az alperes által kifogásolt Facebook-bejegyzéseket a munkáltató bizonyítékként mikor mentette le. Annak van jelentősége, hogy az alperes a munkaviszonyt megszüntető intézkedését megelőzően ellenőrzést folytatott le, és az általa feltártak valóságát, okszerűségét, az Mt. 78. § (1) bekezdés *a*) pontjában foglalt konjunktív feltételek fennállását bizonyította.
- [26] 1.5. Az indítványozó – az Alkotmánybíróság főtitkárának felhívása nyomán kiegészített – alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések az Alaptörvény több rendelkezését sértik. Az alkotmányjogi panasz mindenekelőtt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes tárgyaláshoz való jog, a bírósághoz forduláshoz való jog sérelmére hivatkozott „az önkényes mérlegelés tilalmára figyelemmel”, valamint (7) bekezdése által garantált jogorvoslathoz való jog, továbbá az Alaptörvény IX. cikke szerinti vélemény-nyilvánítás szabadság sérelmét kérte megállapítani.
- [27] Az alkotmányjogi panasz a támadott bírói döntések indokolásának több elemét idézi, azokat kifogásolva. A támadott bírói döntések indokolásának egyes elemei kapcsán

az alkotmányjogi panasz többször ismételt, de érvekkel alá nem támasztott állítása az, hogy „az eljáró bíróság nem létező mérlegelési szabadságot teremtett maguknak és *contra legem* jogellenesen döntött.” Állítja, hogy a támadott bírói döntések indokolása „nem vonható a független, szabad bírói mérlegelés elve alá, azt átlépi, önkényes mérlegelést valósít meg. Az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) és (7) bekezdései (tisztességes eljáráshoz való jog, érdemi jogorvoslathoz való jog) sérült.” Állítja még, hogy a „kétséges, általános jogszabályi tartalom (Alaptörvény IX cikke) adott esetben értékelheti/a nyelvtani értelmezéstől eltérően, itt azonban erről szó sem lehet(ett volna). A mérlegelés önkényessége nem kétséges.”

- [28] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [29] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett ítélettel zárult ügyben felperes volt, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, magánszemélyként alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [30] 2.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria támadott ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2025. április 11-én vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. június 10-én elektronikus úton nyújtotta be) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható jogerős, illetve a Kúria felülvizsgálati ítéletét támadta.
- [31] 2.3. Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja értelmében az indítvány akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű

indokolást ad elő arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, illetve bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott szabályával. Az indítvány e követelménynek nem tesz eleget, mert nem tartalmaz alkotmányossági érvelést magában foglaló egyértelmű indokolást azt érintően, hogy miért tartja a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény indítványban megjelölt egyes rendelkezéseibe ütközőnek. Az Alaptörvény indítványban hivatkozott rendelkezései – IX. cikke általánosságban, annak semelyik konkrét bekezdését sem megjelölve, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései – sérelmét anélkül állította, hogy ezen alaptörvényi cikkek sérelmének bekövetkezését külön-külön indokolta volna.

- [32] Az alkotmányjogi panasz visszatérő állítása, hogy a támadott bírói döntésekkel „az Alaptörvény IX. cikkébe (vélemény-nyilvánítás szabadsága)” sérült. A kiegészített alkotmányjogi panasz sem tartalmaz azonban indokolást arra vonatkozóan, hogy miért tartja a munkaviszony megszüntetése tárgyában hozott támadott bírói döntéseket az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott IX. cikkébe ütközőnek.
- [33] Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések „az önkényes mérlegelés tilalmára figyelemmel” sértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, a bírósághoz forduláshoz való jogot. A kiegészített alkotmányjogi panasz sem tartalmaz azonban indokolást arra vonatkozóan, hogy miért tartja a munkaviszony megszüntetése tárgyában hozott támadott bírói döntéseket a tisztességes tárgyaláshoz való jogba, illetve a bírósághoz forduláshoz való jogba ütközőnek, miközben a perben bíróság több fokon eljárva, részletes és alapos vizsgálattal, tárgyalást tartásával érdemben döntött.
- [34] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által garantált jogorvoslathoz való jog sérelmére is hivatkozik. Az Alkotmánybíróság jogorvoslathoz való jog vonatkozásában 3304/2020. (VII. 24.) AB határozatában összefoglaló jelleggel rögzítette: „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében követelmény a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítása {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. [...] További követelményként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslat ténylegességét, vagyis azt, hogy a jogorvoslati fórum képes legyen a jogsérelem orvoslására, amelynek értelmében egyrészt követelmény, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevitelét ne gátolják jogszabályi előírások, másrészt, hogy milyen a jogorvoslat terjedelme, azaz teljeskörűsége, illetve korlátozottsága {2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [37]; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [82]}” {Indokolás [38]–[39]}. Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére a másodfokú jogerős ítélet, illetve a Kúria felülvizsgálati ítélete kapcsán hivatkozik. A másodfokon eljáró bíróság az alperes és az indítványozó fellebbezése alapján eljárva, a fellebbezést annak korlátai között érdemben vizsgálta, s ennek alapján döntött úgy, hogy az elsőfokú ítéletet részben

megváltoztatja és az indítványozó keresetét elutasítja. Ezt követően a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljárva, annak korlátai között érdemben alaposan vizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, s ennek alapján döntött, hogy a jogerős ítéletet hatályában fenntartja. Az indítványozónak lehetősége volt tehát az általa vitatott jogkérdést illetően bírósághoz fordulni, s nem merült fel, hogy a magasabb fórumhoz fordulásra ne lett volna lehetősége. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem indokolta, hogy az általa vitatott jogkérdésben a jogorvoslat korlátozott lett volna, illetve pontosan miért ne lett volna biztosított számára.

- [35] Az alkotmányjogi panasz alkotmányossági érvelést nem tartalmaz arról, hogy az Alaptörvény indítványban megjelölt egyes rendelkezéseivel a támadott bírói döntések miért ellentétesek. Az alkotmányjogi panasz valójában a támadott bírói döntések felülbírálatára irányul, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel (lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]). A bíróság konkrét ügyben folytatott értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3239/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [16]; 3141/2016. (VI. 29.) AB végzés, Indokolás [31]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [63]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [36] Minderre figyelemmel megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének az Alaptörvény IX. cikke, illetve XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései vonatkozásában nem tesz eleget, érdemben ezért nem volt vizsgálható.
- [37] Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban írt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró